

SADRŽAJ

1. Riječ urednika	3
2. Događanja: 39. Europski kongres konvencija žongliranja - Almere	4
3. Događanja: IX. Festival umjetnosti i kulture Gluhih "Salvia" Sicilija	12
4. Osvrt: Osvrt na izložbu ilustracija "Tuš, linija i tišina" M. Pija	18
5. Zanimljivosti: Dirljiva ispovijest	20
6. Zanimljivosti: Kratka povijest gluhe princeze	23
7. Iz medija: Zli i Gluhi bubnjari	24
8. Događanja: Kulturna večer u povodu 85. obljetnice Gluhih u Sloveniji	26
9. Događanja: Udruga gluhih i nagluhih Brodsko - posavske županije obilježila 60 godina aktivnog rada	28
10. Kolumna: "Elino tkanje snova" ili "Živi danas"	30
11. Događanja: Koncert Deaf Band Dlan - Velika Gorica	32
12. Zanimljivosti: Ilustracije jednoručnih i dvoručnih abeceda znakovnih jezika iz svijeta	34

"Pljesak jedne ruke" - Časopis Udruge "Kazalište, vizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN"

Adresa: Korčulanska 10, 10000 Zagreb

Telefon: 385 91 492 31 09 (SMS)

E-mail: pljesak.jedne.ruke@gmail.com

udruga.dlan.zagreb@gmail.com

Web stranica: www.dlan.hr

Žiro-račun: HR 95 24020061100074154 (Erste Bank)

Matični broj: 1608037

OIB: 51629434968

Odgovorni urednik: Uredništvo Udruge "Kazalište, vizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN"

Glavna urednica: Petra Podhorsky

Dizajn i priprema za tisak: Lino Ujčić

Tisak: Tiskara Ban

Ovaj časopis je financiran sredstvima Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport i Ministarstva kulture.

Riječ urednika

Dragi svi,

Tri mjeseca prošlo je kao tren. Donosimo Vam nove materijale kao dokaze naših djela.

Svakako treba pročitati Dirljivu ispovijest o gluhom Amerikancu koji je savladao barijeru gluhoće kako bi naučio svirati.

Radi se o gluhom glazbeniku koji mi je prvi otvorio oči i proširio vidike o tome da se trebaš baviti onim što voliš, jer ako misliš da možeš – zaista možeš.

Festival Salvia ove godine održan je na Siciliji o čijim, vrlo zanimljivim predstavama i događajima piše Lino.

Ming je imao izložbu u Galeriji Kupola u Gradskoj knjižnici na Starčevićevom trgu. Bilo je na ponos svih nas doživjeti Mingove svestrane uspjehe na polju likovne umjetnosti, glume i u sklopu glazbenog rock-sastava.

Putovalo se u Nizozemsku na Konvenciju žongliranja. Ipak, ne žongliramo li svi svakodnevno s mnogo različitih „loptica“?

Obavezno pročitajte i prilog o 60-godišnjici Udruge "Slavonski brod". 60 godina... Nije li to lijepa brojka? Nadalje, članak o gluhoj

princezi je dokaz da su i žene na visokim položajima često morale trpiti i boriti se s raznim ograničenjima, uspješno izvršavajući životne zadaće snagom duha, upornošću i snagom volje.

Imali smo jedan rock koncert, a čeka nas još i Božićna predstava i još jedan koncert.

Do slijedećeg broja

Vaša Petra

39. EUROPSKI KONGRES KONVENCIJA ŽONGLIRANJA ALMERE - NIZOZEMSKA

Ove se godine kongres – konvencija žongliranja (EJC) održavao u Nizozemskom gradu Almere, od 30. srpnja do 7. kolovoza 2016. godine. Zahvaljujući Ministarstvu kulture i Gradskom uredu za obrazovanje, kulturu i šport grada Zagreba koji su mi financirali put i kotizaciju, te tako mi omogućili da i ja sudjelujem kao član udruge „Kazalište, vizualne umjetnosti i kulture Gluhih - DLAN“

Što je EJC?

Bio je to za mene nezaboravan doživljaj jer u Almere se tih dana svilo stotine žonglera iz svih krajeva svijeta, te 30 gluhih žonglera iz Njemačke, Francuske, Nizozemske, Engleske, Belgije i Japana. Bilo je to mjesto i vrijeme za druženje i sticanje novih iskustava, ideja, trikova sposobnosti i profesionalnih i amaterskih žonglera, akrobata, uličnih izvođača.

Svi smo bili puni isčekivanja jer znali smo da nas očekuju mnoge radionice, majstorski tečajevi za one naprednije te mnogo izazova i iskušavanja. To je već treća godina da se na konvenciji za žongliranje pojavljuju i gluhi. Prvi put je Nicolas Cheucle, gluha osoba, organizirao žongliranje u Francuskoj. (2013.god.) Na ovogodišnjoj konvenciji mi gluhi imali smo tri prevoditeljice na međunarodnom znakovnom jeziku iz Francuske, Nizozemske i Hrvatske.

Europska žonglerska konvencija je zapravo festival cirkuskih umjetnosti. Na međunarodnoj razini skupljanju se poznati žonglera te uče druge i predstavljaju se, svoje i sposobnosti, koristeći i glazbu, ples, te druge umjetničke izražaje. Sve te igre zahtijevaju značajne vještine i izdržljivost u žongliranju s 5 ili 7 lopti, a tu su onda i igre balansiranja, hula hoop. Sve zajedno vrlo je upečatljiva slika, naročito na kraju kad se svi sudionici skupe zajedno sa svojim rekvizitima.

Tijekom dana u tjedan dana cirkuski umjetnici i žongleri radili su u radionicama i organizirali majstorske tečajeve, a navečer se svima predstavljaju izvođenjem predstava kad je opet prilika svim sudionicima za učenje.

Nakon večernjih predstava umjetnici razmjenjuju informacije s publikom i imaju svi mogućnost iskušavati materijale korištene u predstavi.

Upozorava se publika na neku novu iskorištenu ideju ili trik. Sudionici konvencije su postavljali šatore i to je bilo jako zanimljivo – stotine šarenih i veselih šatora.

Nakon toga smo svi zajedno prošli ulicama Almere-a. Od predstava koje su se izvodile u večernjim satima posebno me se dojmilo nekoliko.

Najprije „Flowlands Show“ sa nevjerojatno vještim izvođačima koji su nam prezentirali umjetnost protoka, hoops i borilačke

vještine. Onda su nam Englezi u svojoj predstavi „GANDINI JUGGLING“ pokazali sklad kazališnih i cirkuskih scena izvedeći neobičan poslijepodnevni čaj, sukobe

LISSIMO“ smo vidjeli izvanredni spoj multimedijalne umjetnosti i žongliranja uz fascinantne efekte susreli smo se i sa nevjerojatnom vještinom i preciznošću žongliranja bilo je očaravajuće vidjeti sve te svjetleće impulse kombinirane sa pokretom.

Pravi blagdan za osjetila! Par Driekus i Bertha u predstavi „Cirkus Klomp“ prikazao nam je svakodnevni život na nizozemskom selu sa nizom smiješnih prizora i akrobacija. Bio je to veseli spektakl prevladavanja niza životnih prepreka na humoristični način.

među ljudima i izgubljenu ljubav. Pratili smo kretanje u prostoru četiri baletana i četiri žonglera. Dočarali su nam putokroz vrijeme i stvaranje imaginarne arhitekture.

Kako se nositi sa strahovima vidjeli smo u predstavi „TENSION TRAIL“ bilo je i zastrašujuće, ali jako moćno – biti slijep na trapezu, preuzeti rizik... Zapravo ta predstava promovira mir i ljubav. Uvijek je lijepo saznati o

Matematički sve precizno složeno, pokazano i izvedeno. U predstavi „QBS_JONG-

životu i iskustvima gluhih koji su bili sudionici na konvenciji žongliranja.

Nicolas Cheucle

Najpoznatiji među njima je Nicolas Cheucle, iz Toulousea iz Francuske. Rekao nam je da je kao petnaestogodišnjak radio kao pomagač u cirkusu i tu naučio žongljanje s lopticama, šalovima, s velikom loptom u zraku te akrobacije – string i trapez. U Škotskoj je na konvenciji žongliranja odlučio postati profesor žongliranja, a imao je je 18 godina, te ostvariti još jedan san – stvoriti cirkus za gluhe.

On je i prvi organizator žongliranja za gluhe u Toulouseu 2013. godine, a kasnije je nastavio s tom praksom žonglerska konvencija u Millstret u Irskoj, Bruneck u Italiji i sada u Almereu u Nizozemskoj. Istaknuo je kako mu je drago da su toliki gluhi došli u Almere i nada se da će se oda-

zvati i na konvenciji u Lublinu. Upoznali smo i žonglericu zapravo akrobaticu Mischu i Veroniku iz Češke.

često prisustvovao europskim konvencijama žongliranja. Sad je došao sam, jer su mu nedavno roditelji umrli pa nji-

Makiuo, Nicolas, Olivier, Veronika i Mischa

Iz Njemačke je došao na konvenciju Simon koji je žongliranje učio od gluhih roditelja, žonglera s kojima je

ma u čast došao je u Almere. Uz žongliranje, cirkuske vještine, akrobacije nizozemska nam je ponudila još nešto upoznavanje sa njihovom poviješću i tradicijom.

Simon Klä

Na kraju tjedna posjetili smo Zaanse Schans, ime je dobilo po rijeci Zaan. Naselje je to Zaandama. Zapravo to je zbirka od dobro očuvanih povijesnih vjetrenjača i nizozemskih kuća. Prava je to atrakcija i privlači sve više i više turista, a naročito njihovih sedam muzeja - tkalački, muzej vrčeva, Jisper kuća, pekarski muzej, povijesni muzej, Albert Hein Museumshop.

Posebno su dojmljive vjetrenjače, izgrađene nakon 1574.godine. Het Jonge Schaap ("Mladi ovčji"), De Zoeker ("Tragač"), De Kat

("Mačka"), De Gekroonde Poelenburg ("Okrunjena poelenburg") i De Huisman ("Podnositelji zahtjeva Houseman"). Vidjeli smo i tradicionalnu obuću u Nizozemskoj – drvene cipele (klompe).

Najstarije klompe datiraju iz 13. stoljeća i pronađene su u Amsterdamu. Po izgledu su jako slične klompama koje Nizozemsci i danas nose, kao modnu obuću, a nekad kao zaštitnu obuću na poljima, tvornicama, radnicima klompe su uz tulipane zaštitni

znak Nizozemske. Lijepa priča ne bi bila dovršena bez upoznavanja Amsterdama. To je grad koji je dobio ime po rijeci Amstel. Leži na više od 150 kanala koji su povezani s gotovo 1300 mostova pa ga nazivaju i Venecijom sjevera.

Glavni trg zove se Dam i tu se nalazi prelijepa kraljevska palača koja je nekad bila gradska vijećnica. A tu je i krunidbena crkva nizozemske aristokracije Nieuwe Kerk i poznati muzej voštanih figura Madame Tussauds.

Vesela Nizozemkinja u narodnoj nošnji

Uz željeznički kolodvor vidjeli smo i zanimljive crkve poput Sint NicolaasKerk, WesterKerk i ZuiderKerk. Zanimljive su i zidine staroga grada i Waag, jedina preostala njegova utvrda. Amsterdam je grad bogat umjetnošću i kulturom. Većina amsterdamskih muzeja smještena je na Museumplein - trg muzeja. Rijksmuseum sadrži oko milijun izložaka i čini najveću zbirku klasične nizozemske

umjetnosti. Razgledali smo i najposjećeniji muzej u Amsterdamu Van Gogh muzej koji sadrži neka od najpoznatijih djela tog umjetnika. Posebno ističem dvije kuće – kuću Anne Frank i Rembrandt Huis – kuću u kojoj je Rembrandt živio 19 godina.

Ušavši u zanimljivu prostoriju dnevnog boravka, pa u dvoranu gdje se izvode kazališne predstave sve je odisalo svježinom, finoćom. Upoznao sam se sa dvoje gluhih Suhell i Timothy. Oko dva sata smo razgovarali u njihovom malom ugodnom

drugim aktivnostima vezane za položaj Gluhih u društvu. U udruzi se druže igrajući karte, pikado, razmjenjuju iskustva, dijele i riješavaju svoje životne probleme.

I na kraju od svih doživljaja, iskustava, iskušavanja, od svega viđenog što ostaje? – pitat se svakog dana iznova – zašto radim upravo to što radim? Što me održava u tome? Mogu li bolje, više dati, napraviti, kreativno se izraziti. Zabaviti nekoga pomoći mu se da se opusti, da uživa u ljepoti pokreta, znakova, slika, simbola...

Potrebno je uvijek imati motivaciju i jaku volju – to sam naučio od performerera – žonglerana na europskoj konvenciji žongliranja.

Lino Ujčić

Lino ispred kluba Gluhih SWDA u Amsterdamu

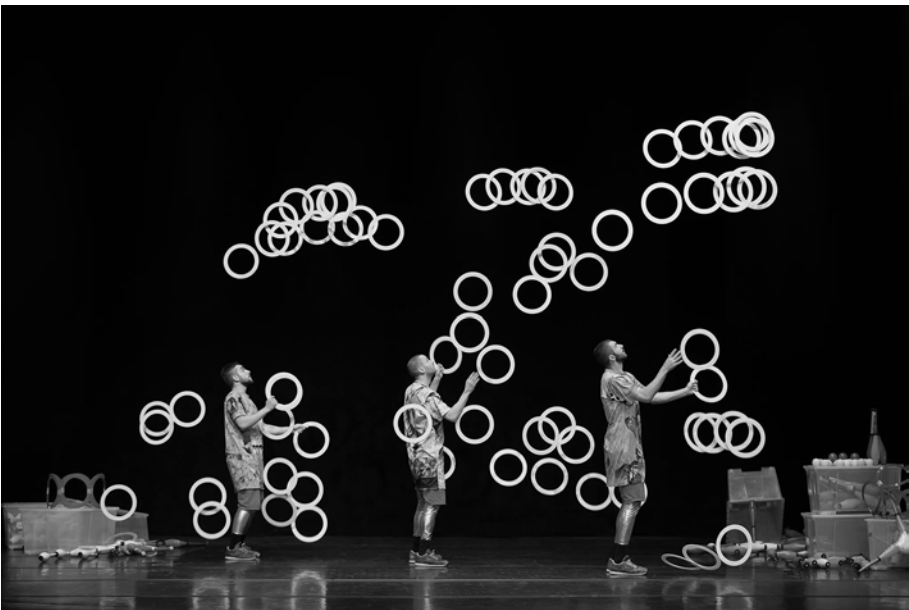
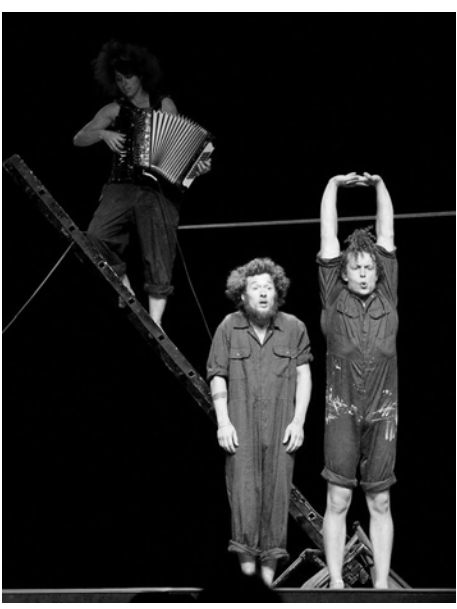
Nedaleko Rijkmuseuma nalazi se udruga ili zaklada za gluhe SWDA. Odmah me privukao neobičan izlog sa simbolom na znakovnom „Amsterdam“.

kafiću unutar kluba. Saznao sam da njihova udruga slavi 40 godina od osnutka

Unutrašnjost kluba SWDA

(15.04.1976.god.) Bavi se organizacijom kulturnih i umjetničkih događaja gluhih, tečajeva znakovnog jezika i

Ekipo gluhih žonglera iz Njemačke

Gluhi žongleri Benjamin i Sebastian iz Belgije

Gluhi žongleri Olivier, Nicolas i Robert iz Francuske

Simon, Lino, Olivier i Makiuo

Završni nastup svih žonglera

Fotografije: Lino Ujčić

IX. FESTIVAL UMJETNOSTI I KULTURE GLUHIH – SALVIA TRAPANI – SICILIJA 27.8. – 30.8.2016.

Festival "Salvia" organizira se svake druge godine na novoj lokaciji. To je period kada gluhi nekoliko dana posvete jedni drugima kako bi razmijenili iskustva, spoznaje i ideje. U sklopu festivala se održavaju seminari, radionice i druženja u sklopu kojih sudionici uče i usavršavaju se u raznim vidovima umjetnosti poput glume, plesa, poezije te likovne umjetnosti.

Po četvrti put na ovom festivalu sudjelovala su i tri člana udruge "Dlan" – Iva Vrbos, Sabahudin Jusić i Lino Ujčić. Ove su godine, po prvi put na festivalu održane i radionice za djecu koja su došla iz Italije, Belgije i Francuske. Sudionici Festivala došli su iz sedam država: Belgije, Mađarske, Španjolske, Estonije, Hong Konga i naravno, iz Hrvatske.

Došavši na Siciliju doživjeli smo temperaturni šok. Bilo je zaista pakleno vruće, a došli smo iz Zagreba gdje je u tome trenutku bilo relativno svježije zahvaljujući ljetnim kišama. Iznenađenjem na Siciliji pokazala se i potpuno drugačija arhitektura te način života i kultura ljudi...

Činilo nam se kao da više nismo u Europi već da smo u Africi ili na Bliskom istoku. Zanimljivo je da stanovnici sicilije i jesu većinom afričkog ili arapskog porijekla.

Nakon upoznavanja s lokalnim zanimljivostima, sudionici, uključujući i nas, okupili su se u amfiteatru sličnom onima u Grčkoj. Tamo smo upoznati s rasporedom programa i to na međunarodnom

znakovnom jeziku. Nakon toga su nam se obratili sami organizatori festivala počevši s predsjedništvom „Salvie“ - Salvatore Falletta i Alexandra Von Bohdziewicz Dolenga, nakon kojih su se obratili i domaćini Fabiano Giuffrida, Benedetta Fodera, Vito Cardella, Patrizia Alcamo i Francesca Costa zaželivši nam dobrodošlicu.

Predstave su održane u amfiteatru "Xiare Tore" što u prijevodu znači "pod vedrim nebom", a kako je bilo pakleno vruće, predstave su organizirane tek u suton nakon 17 sati što je davalo i posebnu čar svakoj predstavi.

Prvi po redu bio je nastup najomiljenijeg i vjerojatno najpoznatijeg gluhog glumca - Chavija iz Španjolske

koji je svojim performansom „Udvaranje“ nasmijao sve do suza i izazvao pravo oduševljenje među publikom.

Nakon Chavija, predstavio nam se i glumački duo Iz Hong Konga improvizirajući i izvodeći neobične pokrete upoznavajući nas na taj način s njihovom zanimljivom kulturom.

Svojom predstavom „Deaf Shit“ grupa glumaca iz Švedske prikazala je život gluhih prije nove ere,

uspoređujući ga sa sadašnjim načinom života i odnosima prema gluhoj populaciji danas.

Promatrali smo reakcije publike i na našu izvedbu suvremenog „Mačka u čizmama“. Bilo nam je jako drago jer smo potaknuli istinsko razumijevanje, interes i uživanje u predstavi.

Zbog vrućine je za nas glumce bilo izuzetno naporno. Vrlo neobična i zanimljiva bila je Mađarska predstava „Bonnie and Clyde“ čije bih glumce pohvalio na izvrsnoj izvedbi. Svi su se oduševili izvedbom, naročito pucnjima u vodi. Belgija se predstavila s predstavom „Sleeping & Blind date“ i „Resto & In Love“.

Predstave su vezane uz životne probleme i ljubav, odnose muškaraca i žena, prošlost, sadašnjost i budućnost. Sudionike je posebno

oduševila izvrsna scenografija i kostimi te odlična izvedba gluhe glumice Tori. Estonija nam je plesom i glumom dočarala događanja kroz povijest od kamenog doba do danas u predstavi „Evolucija“

u kojoj je vrlo zorno prikazana jurnjava, stres i ovisnost o mobitelu u današnje vrijeme.

Priču o toreadoru i biku ispričala nam je španjolska grupa u nizu šaljivih skečeva unutar predstave „Olie, Olie“. Sve su nas nasimijali svojom izvedbom.

Kroz dan smo učili u radionicama, obogaćivali se novim

spoznajama i iskustvima. Razmjenjivali smo ideje, prijedloge i savjete, vidjeli smo mnogo novih i neobičnih pojava koje je trebalo dalje istražiti.

Na jednoj od takvih radionica naša grupa „Dlan“ predstavila je vježbu koncentracije koja je istaknula koliko je važna svjesnost u svakom trenutku, a mi smo stavili u kontekst odnosa muškaraca i žene kroz 24 sata.

Tokom izvedbe osjetili smo toliko pozitivne energije i zaista velik interes svih sudionika. Bila je vrlo opuštena atmosfera. Javier Guisado Chavi se na ovom Salvia festivalu prikazao u još jednoj ulozi, ne samo kao Show Man, performer nego i kao učitelj mentor za djecu umjetnike. Znao je pogoditi točan pristup kako bi ih zainteresirao jer su djeca bila vrlo razigrana postigavši koncentraciju i upijanje novih ideja koje im je Chavi tako zdušno prezentirao.

Vrijeme je brzo teklo i brzo je došao taj zadnji dan kad su nam organizirali izlet. Prvo smo posjetili Erice, mali srednjovjekovni gradić na 750 m nadmorske visine koji ima prekrasan pogled i izgleda kao ptica koja bdi nad lukom Trapani.

Erice ima bogatu povijest. Najpoznatija su dva dvorca - Pepoli Castle i Venera Castle.

Prvog su izgradili Arapi, a drugi je pak izgrađen na mjestu antičkog hrama posvećenog Veneri kojeg je izgradio Eneja a sada se smatra Normanskom arhitekturom. U gradu ima i 60 crkava, a najpoznatije su Chiesa Madre iz 1314 godine i crkva sv. Ivana Krstitelja.

Zanimljive su i kamenom popločene uske ulice, a na sve strane pruža se predivan pogled na Tirensko more odnosno na zaljev Castellamare. Erice je stalni domaćin uglednih međunarodnih znanstvenih skupova, a posebno se ističe kongresposvećen astronomiji.

Nakon Ericea razgledali smo Trapani. Grad je zapravo velika luka, leži na poluotoku gdje se spajaju Tirensko i Sredozemno more. Grad su o-

snovali Elimljani, drevni prastanovnici Sicilije, a zatim su ga osvajali Kartažani i Rimljani. Padao je u ruke Vandala, Bizanta i Arapa sve dok ga nije osvojio normanski kralj Roger i učinio ga važnom lukom.

Upečatljiva je stara gradska jezgra u kojoj se nalaze poznate crkve San Agostino, velika bazilika, barokna katedrala San Lorenzo, te romanička crkva. Trapani je baš očaravajuće mjesto sa čudesnom obalom gdje se izmjenjuju strme litice i beskrajne plaže, poznati Egadski otoci, te vulkanski otok Pantelleria, sve to zajedno čini zaštićeno područje vrlo privlačno turistima.

Festival je završio nezaboravnom gala večerom u ho-

telu Xiare Torre gdje je sve začinjeno smijehom, razgovorima i veseljem, a ono što nas je posebno obogatilo, bile se dječje predstave i tombola.

Rastali smo se s radujućim se ponovnom susretu za dvije godine kada će to biti jubilara 10 godišnjica festivala.

Do tada, nastojati ćemo u našim odnosima, grupicama, udrugama i zajednicama primijeniti neka od stečenih znanja, iskustava, prijedloga i ideja te ćemo i dalje njegovati duh Salvie.

Lino Ujčić

Grupa glumaca „Deaf Shit“ iz Švedske

Show Chavi

Grupa iz Hong Konga

Predstava “Evolucija” iz Estonije

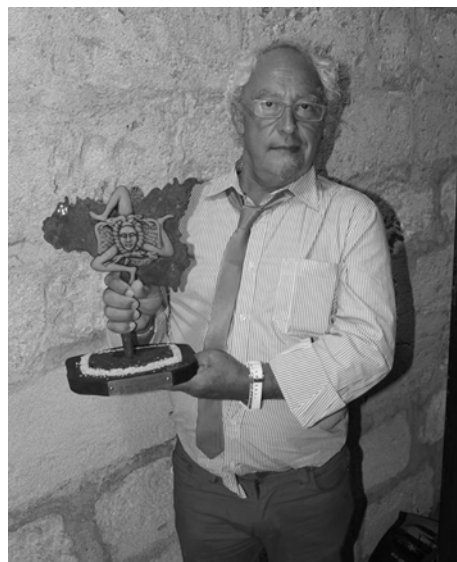
Predstava „Olie, Olie“ iz Španjolske

Predstava „Bonnie and Clyde“ iz Mađarske

Djeca radionica sa mentorom performerom Chaviom Javier Guisadom

Salvatore Falletta

Fotografije: Sabahudin Jusić

Predstava „Resto & In Love“ iz Belgije

Diplomirani je dizajner. Bio je na trogodišnjem usavršavanju kineske kaligrafije i slikarstva na Centralnoj akademiji lijepih umjetnosti u Pekingu. Već šesnaest godina živi u Zagrebu. Član je Udruge za kazalište, vizualne umjetnosti i kulturu Gluhih 'Dlan' od 2011. godine.

S obzirom da Mingsheng Pi koristi tradicionalnu kinesku slikarsku tehniku, njegove ilustracije su malo drugačije od ilustracija koje smo navikli gledati. Karakteristika slikarske tehnike koju koristi je ta da nema popravljivanja, već cijela slika ili ilustracija mora biti napravljena sigurnim potezima. Boje se razrijeđuju s vodom i onda se nanose na vrlo tanki rižin papir koji je izuzetno upojan, tako da sve nijanse dobiju još jednu dodatnu prostornu dimenziju.

Na samom otvorenju, koje je bilo izvrsno posjećeno i od gluhe i od čujuće publike, bilo je lijepo. Afirmativno su o Mingshengovom radu govorile Maela Rakočević Uvodić, Isabella Mauro i Ismena Meić, a zatim je Isabella Mauro pročitala tekst koji je Sanja Lovrenčić, nakladnica ovih knjiga, napisala baš za ovu izložbu. Nakon toga je i Mingsheng uputio nekoliko riječi zahvale svima koji su sudjelovali u ovom projektu. Prevoditeljica Saveza gluhoslijepih osoba 'Dodir' i Maela Rakočević Uvodić izm

jenjivale su se u prevođenju, tako da je smisao sveg izrečenog bio jasan gluhima i nagluhima, a čujući su imali priliku vidjeti koliko je značkovni jezik korisan i lijep i kako bi ga zapravo svi trebali imati priliku učiti i koristiti.

Nakon službenog dijela i proglašenja izložbe otvorenom, slijedio je interesantan dodatak - kratki film kojeg su svi s interesom pogledali.

mislio i snimio novinar Zdravko Radić za emisiju 'O nama za vas' a koja je bila emitirana na televizijskom kanalu Z1. I prošle i ove godine Gradska knjižnica je na vrlo lijep i primjeren način obilježila Tjedan Gluhih. Veselimo se vidjeti što će nam njezina kreativna ekipa pripremiti iduće godine.

Iva Valentić, 23.09.2016

Radilo se o premjernom prikazu upravo snimljenog muzičkog spota grupe Deaf Band Dlan. Uz to je bio prikazain i kratki intervju na značkovnom jeziku s članovima Deaf Band Dlana koji je os-

DIRLJIVA ISPOVIJEST:

'Cijeli život sam gluh, ali me to nije spriječilo da postanem glazbenik'

Zbog serije upala uha, Partick Costtello ostao je gluh još u djetinjstvu. Zbog niza upala uha. Usprkos tome, postao je priznati glazbenik i učitelj glazbe. Gitaru je naučio svirati osjećajući glazbu zubima, a nakon 20 godina, zahvaljujući revolucionarnom slušnom aparatu, ponovo je čuo oca.

Djetinjstvo mi je postalo niz operacija i bolova

Nisam oglušio odjednom. Išlo je postupno, jedna infekcija uha za drugom. Roditelji su primijetili kako mijenjam glasove jos dok sam bio posve mali. Nakon prvog posjeta specijalista, djetinjstvo mi je postalo beskonačni niz bolova, infekcija i operacija – i svaki ciklus je pomalo stišavao moj svijet. Kada je naglušost počela stvarati probleme u komunikaciji, prilagodio sam se.

Počeo sam se oslanjati na govor tijela i čitanje s usana kako bi popunio praznine u rijecima koje su izmakle mom sluhu. Ubrzo, razgovor s nekime je iziskivao čitavu moju pozornost. Morao sam prikupiti sto je više moguće podataka

očima i potom iskoristiti intuiciju kako bi složio sliku. Bilo je iscrpljujuće, ali vremenom sam se izvještio i mogao sam razgovarati, a da sugovornik ne bi niti primijetio.

Glazbom sam htio komunicirati

Želja za boljim načinom komunikacije odvela me glazbi. Vidio sam glazbu kao način da izrazim osjećaje bez riječi. Počeo sam s usnom harmonikom. Majka mi je za Božić poklonila krasnu "hohnericu".

"Glazba je jezik i s glazbom nikada nećeš biti sam" rekla mi je dok sam držao sjajni, srebrni instrument. Gdje god sam otišao, zahvaljujući harmonici stjecao sam prijatelje. Potom sam se okušao s bendzom. Otac me naučio klasični stil sviranja noktima. To je bio pun pogodak jer bendžo je sam po sebi glasan, a osnova tog starinskog stila sviranja je toliko mehanička da sam mogao svirati s drugima čak i kada nisam čuo vlastiti instrument.

Svuda sam išao kako bih svirao s drugima. Svirao sam s uličnim glazbenicima u Atlantic Cityju, na festivalima u Pennsylvaniji, na stanicama podzemne željeznice Philadelphije... Nisam previše

razgovarao s drugim glazbenicima o svojim problemima sa sluhom, ali kada jesam, često su se i oni požalili na svoje poteškoće. Zbog toga, nikada nisam mislio da je ista posebno u mom sluhu.

Gitaru sam čuo preko kostiju

Nakon nekog vremena, utužio sam si u glavu da želim naučiti svirati gitaru. Lokalna radio stanica imala je country emisiju i sjeo bih pritišćući glavu uz zvučnik. Pojačao bih i mogao sam čuti melodiju, ali ne i baš. Jednom su pustili pjesmu Mississippi Johna Hurta i jednostavno sam bio van sebe. Na početku pjesme je govorio o kavi i njegov glas je imao takav nevjerojatan ritam. Tada je počeo svirati i ostao sam bez daha. Zaljubio sam se u blues na prvi pogled.

Od tada sam morao svirati gitaru. Jedini problem – sluh mi je već toliko propao da više nisam čuo sto sviram. Potegnulo bih žicu koliko god snažno sam mogao – i nista. Jedne noći sam prešao prstima preko žica u očaju. Gitara je bila očev poklon i imala je poseban aluminijski pick-up kako bi zvuk bio jači.

Obraz mi je bio naslonjen na vrh vrata gitare.

Frustriran, prošao prstima preko žica i odusevljen skočio jer sam shvatio da čujem i osjetim zvukove.

Neko vrijeme vježbao sam gitaru tako da sam naslanjao glavu na vrat, a onda sam shvatio da mogu prisloniti zube o tijelo gitare. Preko kostiju sam naučio svirati jer preko zubiju, zvučni valovi su mogli rezonirati u lubanji i doći do auditivnih živaca. Nisam shvaćao znanost iza toga, znao sam samo da djeluje.

Tako sam godinama svirao, pogrbljen nad gitarom, slušajući kostima. Morao sam biti diskretniji kad sam nastupao, kako ljudi u publici ne bi mislili da grizem gitaru kao što bi pas grizao kost. Nakon što sam počeo shvaćati logiku glazbe, mogao sam dugo svirati prema instinktu.

Ako sam se ja mučio, zašto bi drugi

Nakon nekoliko godina, odlučio sam olakšati svima koji su u sličnoj situaciji. To što sam se namučio pekući svoj zanat ne znači da moraju i drugi. Počeo sam besplatno podučavati sviranje preko interneta. Eventualna zarada dolazila je od prodaje mojih knjiga. Ubrzo, išlo mi je toliko dobro da sam si mogao priuštiti zdravstveno osiguranje. Među country glazbenicima, to je prava rijetkost. Naglušost me čak učinila

boljim učiteljem. Toliko sam dugo vježbao razgovijetan govor da nisam imao problema pred kamerama.

A kada god se netko požalio na to kako je glazba teška, radosno bi istaknuo svoj sluh. To im je uvijek pobilo argumente i potaknulo ih da još upornije vježbaju.

Prvi puta u životu čuo sam sebe kako sviram

Nakon što sam 20 godina stvarao glazbu, a da zapravo nisam čuo, 2009. sam otišao u bolnicu John Hopkins kako bi mi liječnici stavili metalni obruč. Operirali su me nekoliko tjedana kasnije.

Morao sam čekati tri mjeseca kako bi koža i kost oko titanskih vijaka zarasli, prije nego što se procesori zvuka mogu ugraditi. Podosta umjetnika diljem svijeta donirali su svoje radove kako bi se novcem od prodaje pokrili troškovi koje ne pokriva zdravstveno.

Nakon nekoliko tjedana, došlo je vrijeme za procesore. Audiolog mi je još jednom objasnio i pokazao kako ga uključiti i kako ga prikopčati na utikač koji mi je virio iz glave. Kada ga je uključio, iznenadio sam se koliko je zvuk jasniji i čišći nego kada sam iskušavao uređaj na metalnom obruču. Baš kao i prošli put, preplavili su me zvukovi. Čuo sam očev glas. Tada sam uzeo gitaru.

Nakon toliko mnogo godina sviranja prema osjećaju, čuo sam njene tonove. Činilo mi se kao da plesu po sobi. Trudi sam se ostati staložen, ali srce mi je tuklo sto na sat. Upalilo je. Čujem. Ne samo to, u stvari sam sasvim dobar gitarist. Do tog trenutka nisam bio siguran djeluje li zaista moj pristup country glazbi.

Radosno sam priznao: Prisluškujem

Nakon audiologa, tata i ja smo otišli u kantu. Gotovo da mi se vrtjelo u glavi od svih novih zvukova. Sjeli smo za stol, a mogao sam čuti tuđe razgovore. Prilično me ometalo sve dok nisam shvatio kako slušam tri žene koje tračaju na drugom kraju sobe.

Uzbuđen sam priznao ocu da prvi put u životu prisluškujem. Tata je otišao do njih i objasnio im kako zahvaljujući slušnom aparatu usidrenom u kost mogu čuti njihov razgovor. Poskočile su od radosti i počele hvaliti Boga. Život sa slušnim aparatom je istodobno i isti i posve različit. I dalje sam glazbenik, i dalje sam posvećen tome da podijelim moje umijeće sa svakim tko želi stvarati glazbu. Ali to što čujem je uvelike proširilo moj svijet. U glazbenoj koloniji u Marylandu,

upoznao sam Amy. Ona je bila jedna od mojih on-line učenica i odlučila je upoznati me. Sada kada sam ju mogao čuti, prijatelji su me nagovarali da ju pozovem na spoj. Nakon kratkog udvaranja, vjenčali smo se u listopadu 2010.

Zaprosio sam ju valcerom

Mjesecima prije no što sam je zaprosio, napisao sam valcer za bendžo za nju. Nakon nekoliko dana, konačno sam skupio hrabrosti zasvirati ga njoj. Već nakon nekoliko taktova lice joj se ožarilo i uskliknula je "to je moje". Znala je da je to njena pjesma i znala je što joj govorim glazbom.

Drugi slušni implantant ugradili su mi 2013. i onda sam mogao čuti stereo. Nekolicina mojih učenika došlo je ispred bolnice. Amy me čvrsto držala dok su nam oni i otac svirali podoknicu. Moj sluh je daleko od savršenog. I dalje moram čitati titlove dok gledam film.

Aparatiće ne mogu nositi tijekom noći pa smo žena i ja razvili svoj mali govor dodira jer si ne možemo šaputati na jastuku. Telefoniranje je i dalje izluđujuće teško. Čak i ako cujem rijeci, toliko sam se naviknuo na vizualne znakove da su mi gla-

sovi nerazumljivi. Iskreno, malo me zastrašuje telefoniranje i vjerujem da izludujem ženu jer onda svi telefonski dogovori ostaju na njoj.

Nikada sluh ne uzimam zdravo za gotovo

Obožavam svakodnevne zvukove. Voda koja kapa iz slavine. Kava koja krčka u lončiću. Potmulo tutnjanje groma i oštri prasak munje. Jesensko lišće koje šušti i pucketa pod nogama dok šetam šumom. Čak i zujanje komarca oko mog aparatića me ispunjava oduševljenjem.

Jedna super karakteristika novog modela aparate je bluetooth dio koji šalje signale iz MP3 ravno u procesor. Obožavam slušati Davea Grohla i Henryja Rollinsa. Nevjerojatno je iskustvo kada vam se ravno u lubanju pusta Beethovenova šesta simfonija. Nikada mi ne dosadi. Mislim da je Beethoven pokušao "Pastoralom" izraziti svoju ljubav prema šetanju šumom. Mislim da to remekdjelo obuhvaća i moje osjećaje kad sam šetam osunčanim zaljevom.

Ponekad, isključim aparat i svijet ponovo zapada u tišinu koju sam tako dobro upoznao. Uzimam gitaru, oslonim zube i sviram kao sto sam svirao 20 godina. Ne činim to kako bih se isključio, iako je to ponekad primamljivim. Ne,

to činim kako bih se podsjetio na to koliko sam daleko dogurao. Nikada ne želim ovaj dar sluha uzimati zdravo za gotovo. Svaki dan mogu čuti pjev ptica, glas svoje supruge, svoju gitaru i sve ostale svakodnevne zvukove i svjestan sam da je to dragocjeno.

Ne bih mijenjao niti jednu stvar

Ponekad, ljudi koji znaju moju priču kazu nešto poput kako je nepravda da glazbenik ostane bez sluha. Kako Bog može učiniti tako nešto. Pokušavam im objasniti da na gubitak sluha nikad nisam gledao kao nešto loše. Da, dogodio se.

Da, neke stvari su bile teže zbog njega. Ali učeci stvarati glazbu i zaobilaziti nešto što je na prvi pogled invaliditet me naučilo da ju više cijenim. Sve poteškoće koje sam imao u komunikaciji naučile su me da cijenim običan razgovor. Pogledajte moj život sada. Imam prekrasnu suprugu. Imam divnu obitelj. Imam glazbu. Imam učenike i prijatelje diljem svijeta. Ne bih jednu stvar promijenio.

<http://net.hr/magazin/zdravlje/cijeli-zivot-sam-gluh-ali-me-to-nije-sprijecilo-da-postanem-glazbenik/>

pripremio: Lino Ujčić

KRATKA POVIJEST GLUHE PRINCEZE

Princeza Alice od Battenberg

Princeza Alice rođena 25. veljače 1885. u punim imenom princeza Victoria Alice Elizabeth Julie Marie. Alice je bila prvorodena kći princeze Viktorije i prvo praunuče kraljice Viktorije. Princeza Alice nije bila na bilo koji način jedina gluha Royal kraljevina u tim vremenima.

Bilo je nekoliko drugih, ali princeza Alice je mnogo više poznata, jer je imala središnju ulogu u Prvom svjetskom ratu. Njezin suprug, Andrew, prije njihovog braka bio je princ Grčke. Njihovo vjenčanje se smatra da je posljednje veliko okupljanje kraljevske obitelji još od Prvog svjetskog rata. Godine 1917. princ Andrew postao je kralj Andrija kada je njegov brat kralj Konstantin odbio podržati Saveznike u ratu i kad je abdicirao. Nakon toga Andrew je uveo Grčku u borbe Prvog svjetskog rata, pa je Konstantin opet preuzeo prijestolje.

Konstantin je onda sklopio savez sa Turskom. U međuvremenu je umro otac princeze Ane, pa je Alice požurila svojoj obitelji, a sa sobom je uzela najmlađeg sina, Philipa. Dok je Alice bila izvan zemlje Turci su pobijedili Grčku vojsku. Čitav grčki

narod krivio je kraljevsku obitelj za poraz. Završili su u zatvoru. Optuženi su za izdaju. Alice je provela mnoge noći, plačući pokušavajući smiriti kraljeve i kraljice Europe. Pisala je mnoga pisma na sve strane težeći spasiti život svog muža. Želja je njena konačno ispunjena, njezin je muž oslobođen.

Njihov se život nakon toga nije mnogo promijenio. Nastavili su živjeti u Francuskoj i to u velikoj bijedi. Kad su Alisina djeca odrasla i nakon ženidbe otišli daleko, Alice je uvidjela da su se ona i njen muž udaljili i otuđili jedno od drugog, odnosno da su previše različiti, pa su Alisa i Andrew odlučili konačno živjeti odvojeno. Andrew se preselio na jug Francuske, a princeza Alice na mali grčki otok

gdje je osnovala samostan. Kad je izbio drugi svjetski rat princeza Alice je bila u Ateni i tek na velike molbe i pritisak kraljevske obitelji vratila se u Englesku. Njen sin princ Philip na kraju je oženio princezu Elizabetu, koja je kasnije postala kraljica Engleske.

Godine 1969. princeza Alice je umrla u Buckinghamskoj palači u dobi od 84. godine. Iako Alice nikada nije bila kraljica, imala je ključnu ulogu u Prvom svjetskom ratu. Pokazala je veliku upornost u učenju ne samo engleskog jezika nego je svladala i njemački i grčki, vrlo dobro.

Kraljevski život u Europi rastrganoj ratom bio je jako buran, a princeza Alice pokazala je nevjerojatnu snagu i upornost iako je bila gluha.

pripremio: Lino Ujčić

ZLI I GLUHI BUBNJARI

2016. ČETVRTAK, 22. RUJNA 2016.

Prvi put u povijesti za naše paraolimpijce organiziran je zajednički doček, ali ne na Trgu bana Jelačića, nego uz zagrebačke fontane

Damir Mrvec
damir.mrvec@vecerni.net
ZAGREB

Hrvatska paraolimpijska reprezentacija jučer se vratila iz Rio de Janeira gdje je osvojila pet medalja – dvije zlatne, dvije srebrne i jednu brončanu. Sa pet medalja izjednačen je rekord iz Londona kada smo 2012. godine također osvojili pet medalja. Po broju zlatnih medalja uspješniji smo bili na Paraolimpijskim igrama u Pekingu. Inače, Hrvatska na Paraolimpijskim igrama sudjeluje od 1992. godine kada smo u Barceloni osvojili samo jednu medalju – broncu. U Atlanti 1996. godine nismo osvojili nijednu medalju. Po broju sportaša u Riju (19) nismo nadmašili Peking i London kada je nastupalo po 25 sportaša i sportašica.

Imali smo i rekorderku po broju nastupa na Paraolimpijskim igrama. Milka Milinković (61) nastupila je na njima već 10. put. – Prvi put nastupila sam 1972. godine. Zanimljivo je da se u to vrijeme Olimpijske igre i Paraolimpijske igre nisu održavale u istom gradu. Tako je bilo sve do 1988. godine kada su obje Igre održane u Seulu – istaknula je Milka koja je u Barceloni 1992. godine osvojila prvu hrvatsku medalju na Paraolimpijskim igrama.

Najugodnije iznenađenje je zlato Mikele Ristovski koja je svjetska rekorderka, ali u troskoku (11,67 metara). No, te discipline nema na programu Paraolimpijskih igara.

– Šteta što nema troskoka. Možda bih s dvije osvojene medalje na jednim Paraolimpijskim igrama dostigla Antoniju Budetić – rekla je Mikele.

Na tablici medalja Hrvatska je završila na 41. mjestu.

Slike s dočeka pored zagrebačkih fontana

Imamo mladu reprezentaciju od koje se u budućnosti očekuje još velikih uspjeh, rekao je Ratko Kovačić, predsjednik HPO-a.

Hrvatske paraolimpijce na dočeku predvodio je Matija Sloup, atletičar kutinskog Odiseja koji se natjecao u bacanju kugle

Sandra Paović istaknula je kako je nedopustivo da paraolimpijci od 30. rujna ove do 1. siječnja iduće godine ostaju bez stipendija, naknada za trenere i fizioterapeute, bez vitamina...

Paraolimpijci na medijama čestitala Janica Kostelić, dok je gradonačelnik Milan Bandić naglasio kako će Zagreb uskočiti oko problema sa stipendijama

Hajduk siguran u Ja

Prvijenac B debi Kvesić

Hajduk je u Jažabet došao odlučan doći do pobjede jer kup je u prošlosti bio natjecanje u kojem su se favoriti znali poskliznuti

Ozren Maršić
ozren.marasic@vecerni.net
VARAŽDIN

S lakoćom se Hajduk plasirao u osminu finala Kupa Hrvatske, županijski ligaš Jažabet nije bio težak rival. Splićani su na kraju pobijedili s 6:0 (2:0). Strijelci su bili Toma Bašić u 18., Hamza u 19., Tudor u 51. i 87. te Futacs u 68. i 92. minuti.

Za trenera Hajduka Marijana Pušnika gostovanje u malenom mjestu pokraj Varaždina, poznatom po poduzetničkoj zoni zbog koje se općina od 3500 stanovnika razvija iz godine u godinu, prošlo je bezbolno. Pušnik je na travnjak poslao drugu momčad, od prvotimaca su iz raznoraznih razloga nedostajali Kalinić, Nižić, Memola, Jefferson, Savvas, Ohandza i Said, a na klupi su bili Kožuli, Ismajli i Erceg, ali to nije poremetilo igru Hajduka. Dapače, momci s klupe pokušali su se nametnuti, jurnuli su od prve minute. Sijevalo je sa svih strana, tresle se vratnice. Špičer je na vratima Jažabeta u nekoliko navrata čudno intervenirao, ali nije ništa mogao kod udaraca Tome Bašića u 18. i Hamze Barryja u 19. minuti. Kada je Hajduk poveo s 2:0, ozra-

Paraolimpijci ponosno poziraju s odličjima
- Veliimir Sander, Anđela Mežinić, Nikola Ristovski, Sandra Paović, Zoran Talić i Helena Drežar Karić sa sinom (lijevo) i presretna Helena Drežar Karić (gore)

Paović: Nikad još nismo imali ovakav doček i svima nam jako puno znači

JUNACI UZ FONTANE Hrvatskim paraolimpijcima prvi put organiziran svečani doček

Što god tko mislio o njima, famzone "Bandićeve fontane" u ulici Hrvatske bratske zajednice kod Nacionalne i sveučilišne knjižnice postale su jedna od ljepših i prepoznatljivijih vizura Zagreba. Zgodna za šetnju, trenutke odmora, ali i već prepoznata u svijetu sporta.

Iako je iza njih bilo 30-ak sati provedenih na putovanju, iako su bili vidljivo umorni, naši su paraolimpijci uživali u dočeku

Ondje je održano nadmetanje u bacanju kugle nedavnog Hanzekovićeve memorijala. Fontane su pozadina službene fotografije

PPD Zagreba za Ligu prvaka i SEHA ligu. Jednako kao što su fontane jučer, još k tomu i uz HTV-ov prijenos bile mjesto na kojem je javno grad Zagreb dočeka i zahvalio se hrvatskim paraolimpijcima na najuspješnijem dosadašnjem nastupu u povijesti paraolimpijskih igara.

Tvrtka Allianz stoji iza pripreme i organizacije jučerašnjeg svečanog dočeka paraolimpijaca kod fontana. Ceremonija koja ovoj skupini sportašica i sportaša još nikad nije upriličena, na koju nisu niti naviknuli.

One koji su jučer baš, netom prije spomenutog programa tek doputovali iz Rio de Janeira i bili vidno vrlo umorni, doček je oduševio. Malo je nadopunio "baterije".

- Za nas je ovo nešto novo, ne-

Bubnjevi su pozdravili dolazak Ristovski, Mužinić, Paović i ostalih paraolimpijaca

što što dosad još nismo doživjeli i puno nam znači da se i na ovaj način pokazuje da se cijene naši rezultati i ono što radimo - sažela je Sandra Paović dojmove naših

paraolimpijaca.

Sponzori i Grad Zagreb pridonijeli su dodatnim glazbenim programom, koncertom grupe Vatra i Detour. (dba)

mjestu u bacanju diska nije razočarao nikoga osim sebe. Vidjelo se to po dolasku hrvatskih paraolimpijaca u zračnu luku, gdje je odavao dojam nezadovoljna čovjeka.

Dojmovi su se slegli, a Branimir kako je došao do nekakva.

- Sada sam hladne kon odmaka od natjecanja da sam duhom bio je tijelo bilo odsutno. Pod pritiskom s kojim mogao nositi, a sam sam stavio najveći teret.

Budetić je na Igrama osvojio srebro, u Londonu brončani, a kako je u Londonu kao svjetski prvak i s korder, logično je da tako i on, očekivali me.

- S trenerom Antonom odlično sam radi godinu, čak su i ozljede javljati uoči početka ljeta. Kivao sam puno od Rija godinu i pol u pripremi, sirani na samo jedan cijte se tužno kad kući ne medalju.

Ali je zato iznimno kolegice iz reprezentacije.

- Hrvatska je u Riju veličanstven uspjeh, svima, a posebno onim osvojili medalje. Naša hrvatski paraolimpijci godine mogu ponoviti olimpijaca, koji su u Riju rekordnih deset medalja.

Branimir će se u sljedećim mjesecima posvetiti za fakulteta. On je prvi s invaliditetom koji kao student dobio stipendiju nezaložnom fakultetu u.

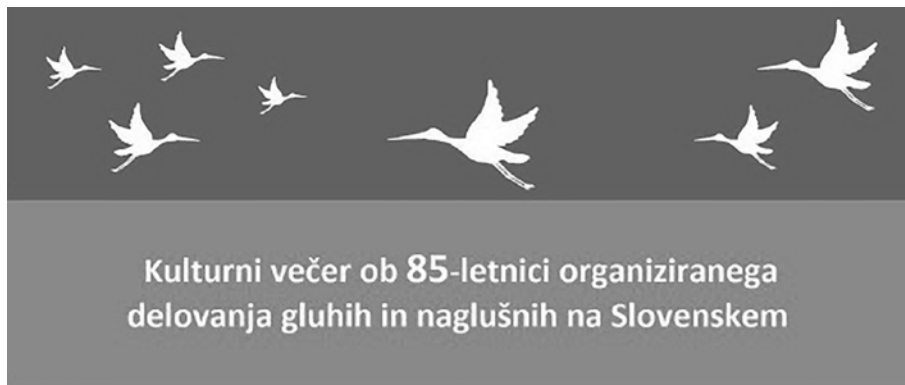
- Pravo je vrijeme da s tim fakultetu i obvezama čekaju kao apsolutna. I šetka diplomskog studija.

Fotografije: Lino Ujčić

KULTURNA VEČER U POVODU 85. OBLJETNICE GLUHIH U SLOVENIJI 15.09.2016.

V okviru letošnjega Mednarodnega tedna gluhih, ki poteka pod sloganom »Z znakovnim jezikom sem enakopraven«, Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije organizira kulturni večer, ki bo popestril vsebino Jadranske konference gluhih, z gosti iz bivših jugoslovanskih republik in sosednjih držav.

Program kulturnega večera:

Četrtek, 15. septembra 2016 ob 19.30, dvorana BTC SiTi Teater Ljubljana,
Šmartinska cesta 152

- Pesem »Hello« v znakovnem jeziku, *Valerija Škof in Jelena Bolšedonova*
- Premiera kratkega dokumentarnega filma »Sotto« o gluhi plesalki
- Premiera prve samostojne nadaljevanke »Preobrazba življenjskega sloga«, *Spletna TV ZDGNS*
- Gledališka točka gledališke skupine ZDGNS Tihe stopinje, *igrajo Lada Lištvanova, Nejc Drekonja in Karin Brumen*
- Gledališka predstava hrvaške gledališke skupine »Dlan«, *igrajo: Iva Vrbos, Mingsheng Pi, Lino Ujčić in Angel Naumovski*

Slavnostni kulturni večer bomo zaključili z razrezom velike torte in zdravico v počastitev 85-letnice organiziranega delovanja ter skupno pogostitvijo za vse udeležence.

Prisrčno vabljeni k ogledu in skupnemu praznovanju 85-letnice!

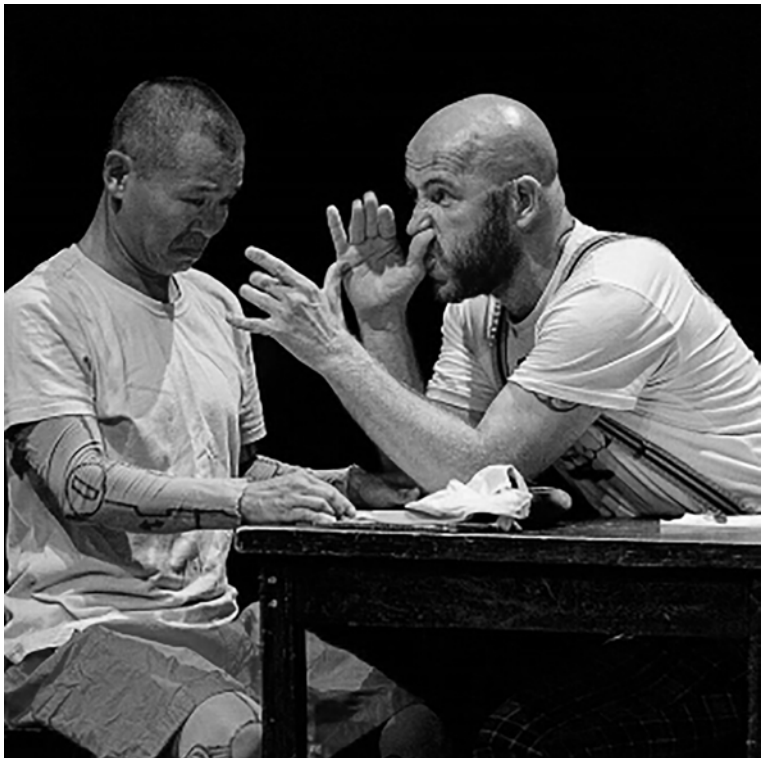
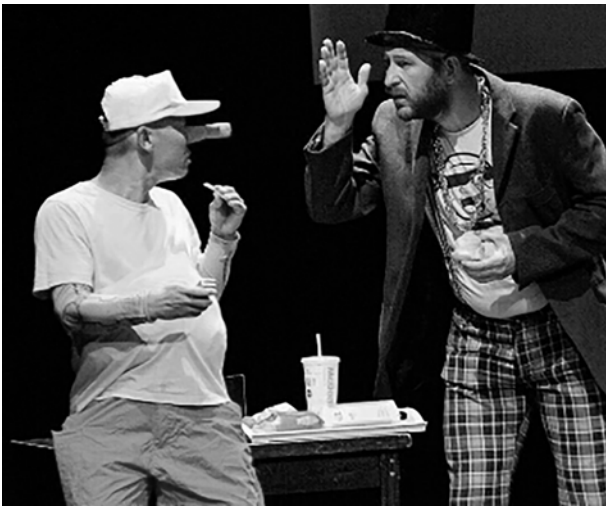
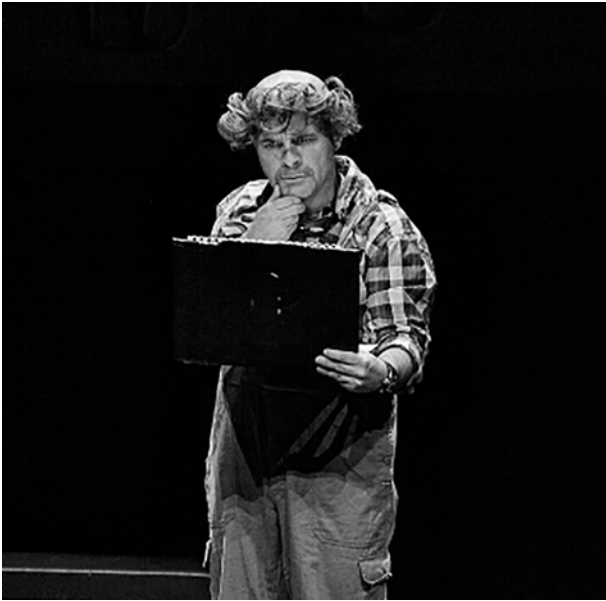
»Z znakovnim jezikom sem enakopraven«

www.gluhi.si

Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije – 1931-2016 - 85 let

Udruga gluhih i nagluhih Brodsko-posavske županije obilježila 60 godina aktivnog rada

Udruga gluhih i nagluhih u Slavonskom Brodu ove godine obilježava 60 godina svog postojanja, a tim je povodom u Radničkom domu održana svečana priredba.

U sklopu programa ove obljetnice nastupili su članovi

pjevačkog zbora Udruge "Vrapčić", članovi Centra za inkluzivnu podršku Slavonski Brod, plesači slavonskih plesova, Udruga "Dlan" – kazalište, vizualne umjetnosti i kultura gluhih s predstavom „Mačak u čizmama“, a nakon prigodnog programa orga-

niziran je i domjenak za goste.

Ispred Gradske uprave Grada Slavenskog Broda sve prisutne pozdravila je zamjenica gradonačelnika Tea Tomas.

„ELINO TKANJE SNOVA „ ILI „ŽIVI DANAS“

Ljudi su počeli kriomice, malo po malo odlaziti na Vječna počivališta. Bez reda, mladi stari, i oni između. Među njima je bila i naša Ela.

Ona se bavila tkanjem i zavidno je puno radila. Imala je mnogo izložbi, a kroz njene prste prošlo je bezbroj niti. Odlazeći na izložbe, ni ne sluteći da su među posljednjima, gledali bismo Eline tvorevine koje bi visile od stropa do poda kao veliki šareni zidovi satkani od njezinih snova.

Ne zavaravajte se da su važne samo šare. Nužno je vrlo dobro poznavati tehniku projektiranja, snovanja osnove i potke... Treba znati osjetiti kako će se niti slagati i sjediniti. Znam, jer sam upoznata s tkanjem. No bilo je prezahtjevno za mene, bila sam premlada, premalo strpljiva. Nisam znala da je tkanje zapravo jako slično životu – nekad planirano, a nekad slučajno ispadne dobro, lijepo i skladno, a nekad se pak sve raspadne.

Mi smo nastavili sa svojim životima. S poslom, sviranjem, rock koncertima, sa glumom, pisanjem i plesom...

Tečajevima znakovnog jezika. Nastavili smo brinuti svoje male ili velike brige i znam da ćemo to raditi sve dok i mi ne odemo kao i Ela. Samo nas ljubav prema stvaranju i prema najbližima drži i gura prema naprijed.

Danas je Sveti Nikola, i imam samo jednu želju. Neka svatko za sebe izmoli molitvu i zahvali se na životu.

Neka svatko učini najbolje što zna, kako ga pamtili po nečemu kao što su Zvučni zid, ili Šareni zid, ili Zid u pokretu.

Mali Vid koji već 8 godina boluje od raka, zamolio od Sv. Nikole igrice. Na kraju je zatražio čokoladu i sokove kako za njega tako i za Krampusa. Dijete je mudro prihvatilo kako dobro tako i zlo. Pomirilo se sa Zlim

spremno ga iščekujući sa otvorenim i velikim srcem, neispunjenim željama, no i željama ispunjenim onog trena kad ih je zaželio.

S time na umu, roditeljima je za godišnjicu braka predložio večeru i šampanjac. Jedanaestogodišnjak koji već 8 godina boluje od raka zna kako se treba ponašati, ophoditi se prema ljudima. Zna kako treba živjeti, a uči i nas.

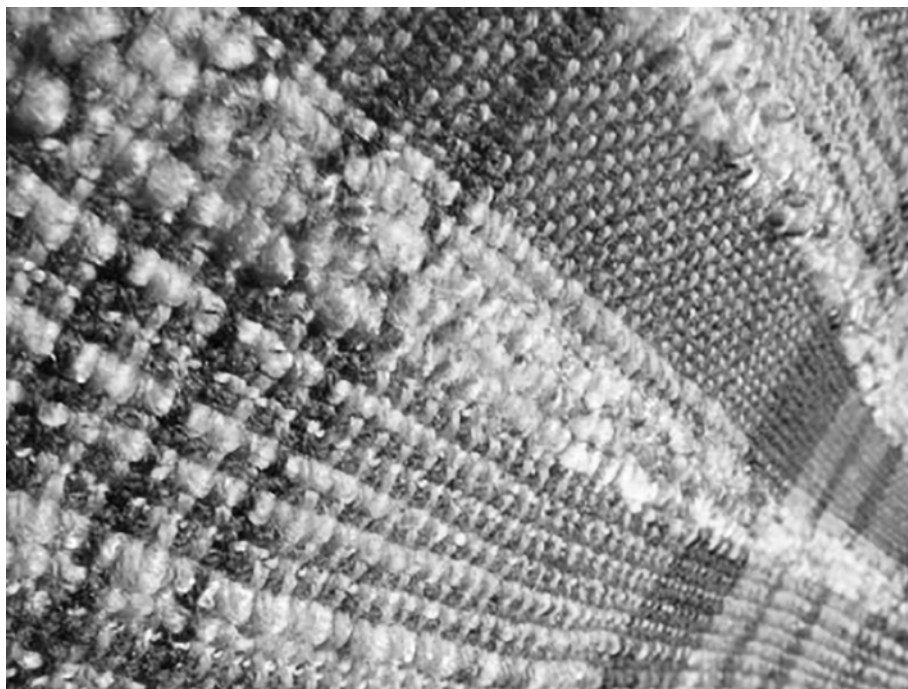
Obratite pažnju na ljude koje odmah ne primijetite, na koje

rijetko mislite. I kad ih se sjetite znajte da su oni tu, kao i svi mi, samo u prolazu i sa svrhom da bismo od njih nešto naučili. Pa čak i oni bučni, naporni, zahtjevni, neodgovorni i nemarni uče nas nečemu.

Dočekajte ove blagdane naoružani mirom i strpljenjem, nadom i vjerom da se baš sve odvija upravo onako kako bi i trebalo.

Petra Podhorsky

Nancy Rouke, gluha slikarica

KONCERT "DEAF BAND DLAN VELIKA GORICA, 26.11.2016.

DEAF BAND DLAN

caffe bar "Dobar dan"

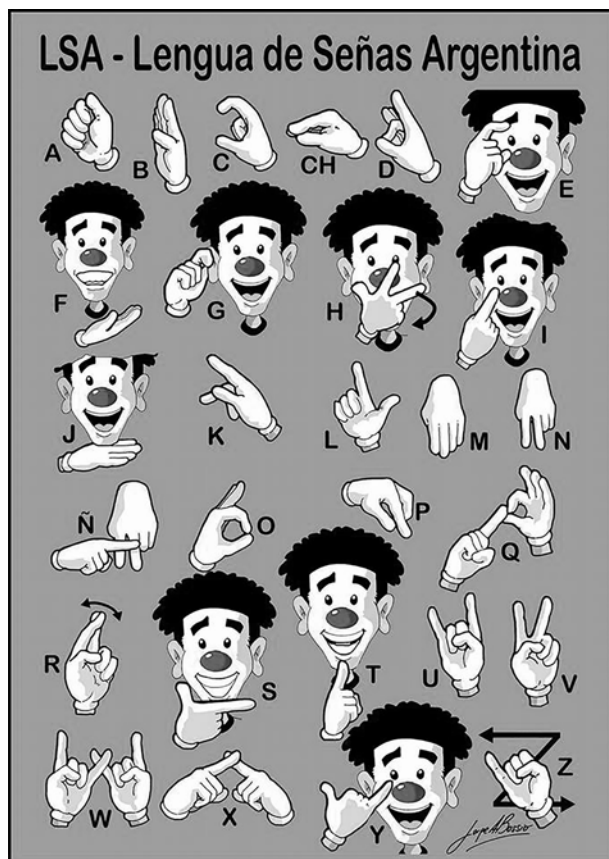
26.11.2016 21:00

NOISE
MAKE SOME

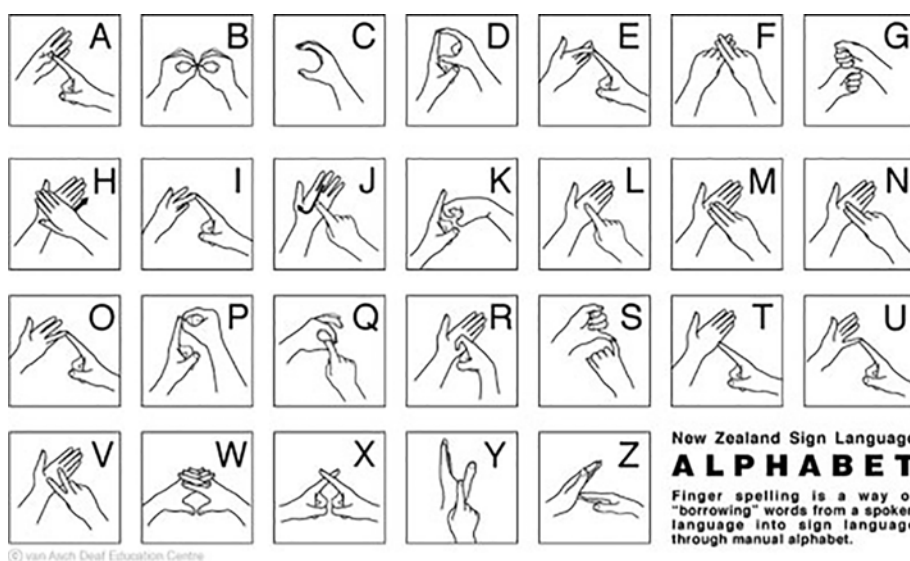

ILUSTRACIJE JEDNORUČNIH I DVORUČNIH ABECEDA ZNAKOVNIH JEZIKA IZ SVIJETA

Argentinska abeceda znakovnog jezika

Novog Zelanda abeceda znakovnog jezika

วาดภาพโดย นายกุลน้อย ทองน้อย

А	Б	В	Г	Г
Д	Е	Є	Ж	З
И	і	ї	Й	К
Л	М	Н	О	П
Р	С	Т	У	Ф
Х	Ц	Ч	Ш	Щ
Ю	Я	Ь		

Alfabeto Manual LGP

35

DLAN

HỆ THỐNG CHỮ CÁI BẰNG NGÓN TAY

1 A	2 B	3 C	4 D	5 Đ	6 E
7 G	8 H	9 I	10 K	11 L	12 M
13 N	14 O	15 P	16 Q	17 R	18 S
19 T	20 U	21 V	22 X	23 Y	24 DẤU THANH ĐIỆU
25 DẤU RÂU	26 DẤU MŨ	A+DẤU RÂU =Ă	A+DẤU RÂU =Â	E+DẤU MŨ =Ê	U+DẤU RÂU =Ư
O+DẤU RÂU =Ơ	O+DẤU MŨ =Ô				

VÍ DỤ: TÔI LÀ NHUNG
 19+14+26+9 11+1+24 13+8+13+7

Vijetnamska abeceda znakovnog jezika

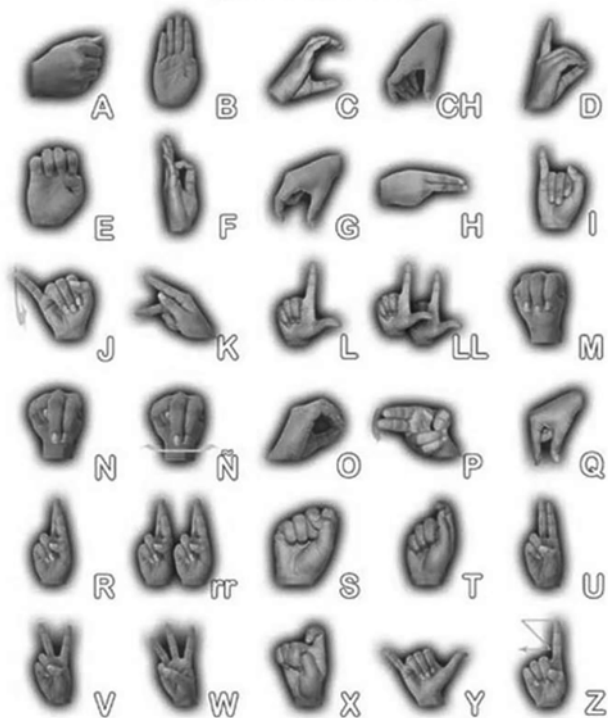
أبجدية الأصابع والإشارات العربية						
أ	ب	ت	ث	ج	ح	خ
د	ذ	ر	ز	س	ش	ص
ض	ط	ظ	ع	ف	ق	ك
ل	م	ن	هـ	و	ي	...

Arapska abeceda znakovnog jezika

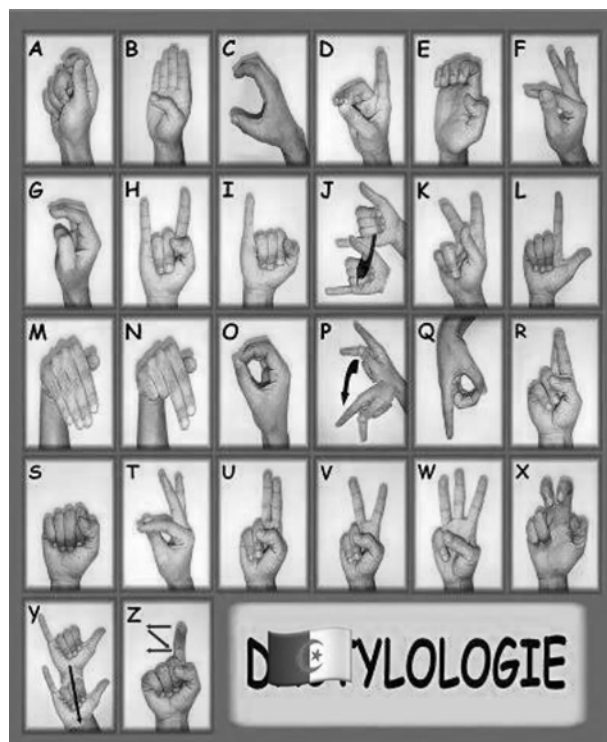

DACTILEMA

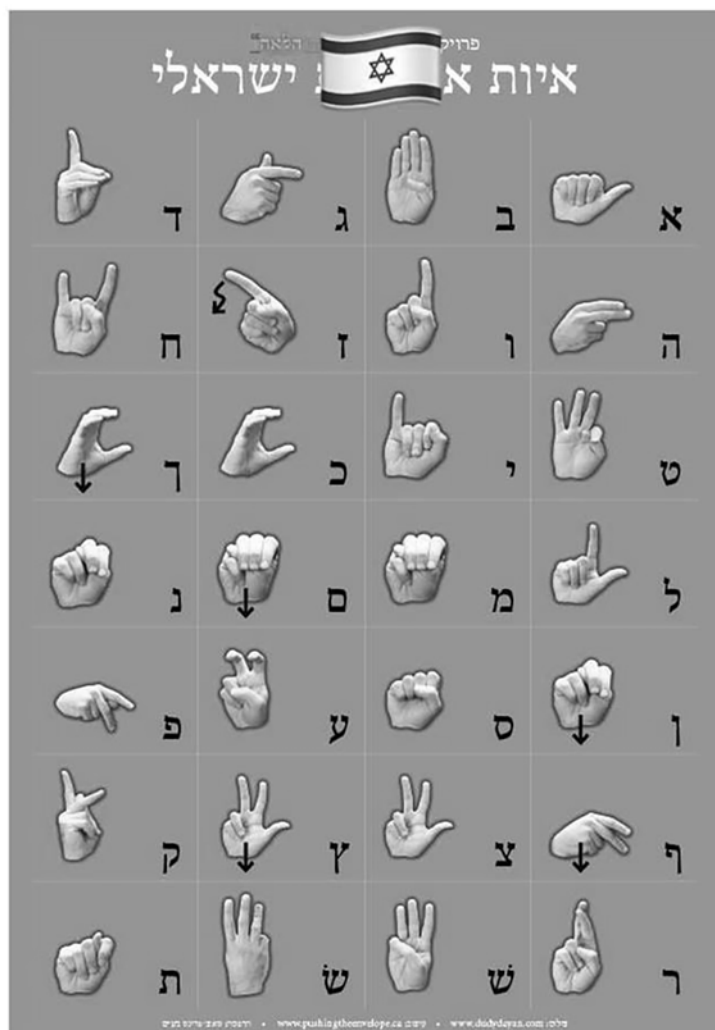
(Utilizado en Cuba)

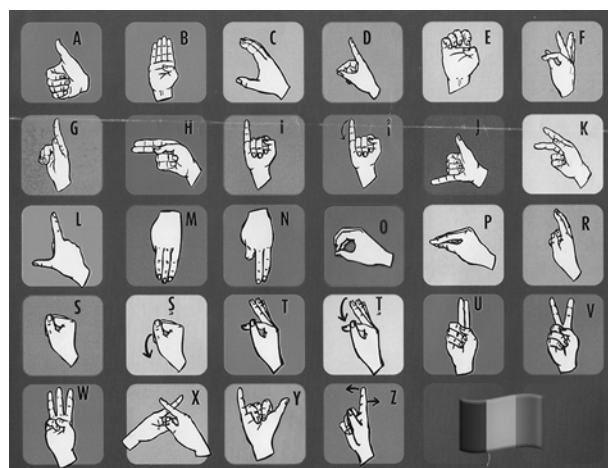
Kubanska abeceda znakovnog jezika

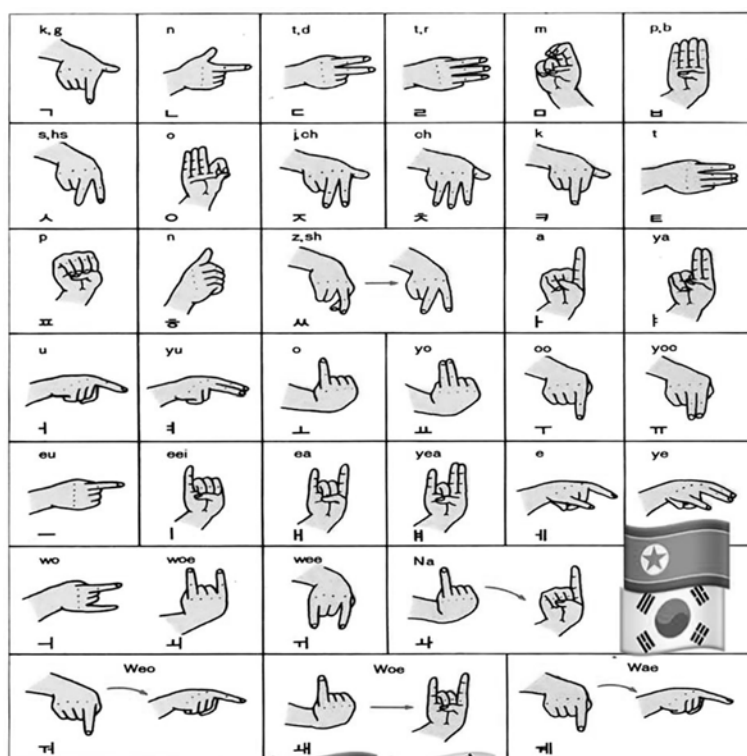
Pakistanska abeceda znakovnog jezika

Izraelska abeceda znakovnog jezika

Rumunjska abeceda znakovnog jezika

Korejska abeceda znakovnog jezika

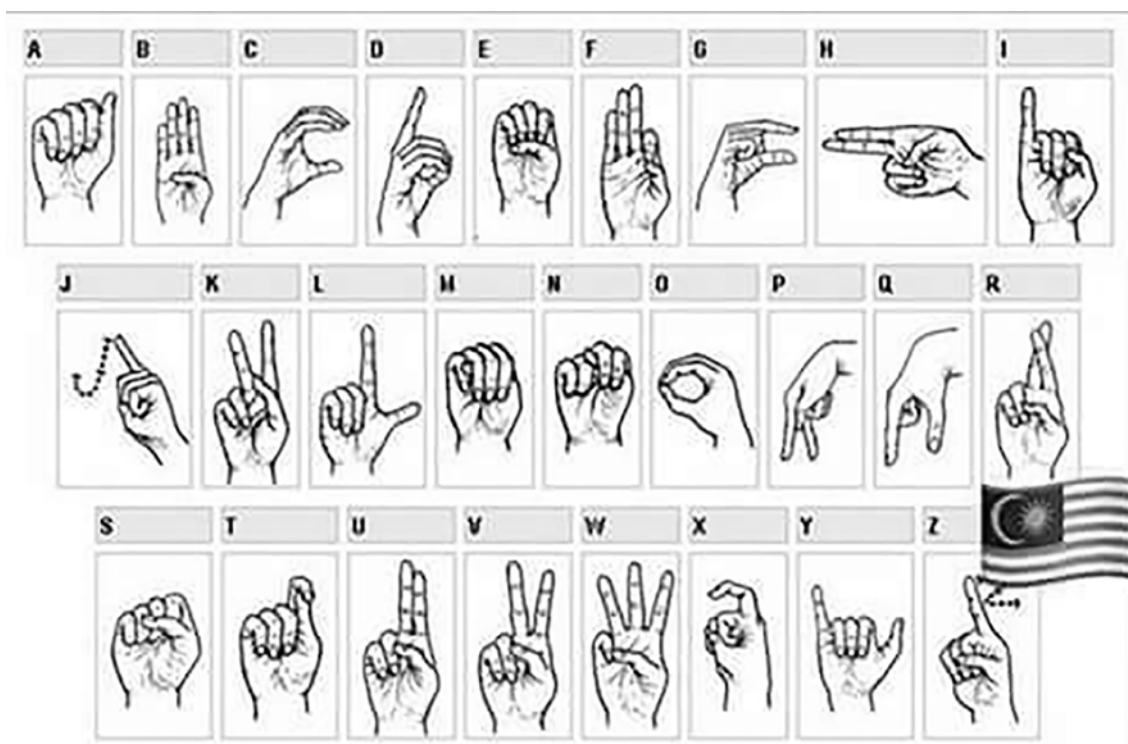

Belgijska abeceda znakovnog jezika

Indijska abeceda znakovnog jezika

Malezijska abeceda znakovnog jezika

Talijanska abeceda znakovnog jezika

Brazilska abeceda znakovnog jezika